

[Bækgaard.]

at gøre Bemærkninger, udover, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saadan som det foreligger.

Jørgen Jørgensen: Vi kan fra vor Side tiltræde Forslaget om Forlængelse af Ligningsloven med de Ændringer, der findes i Lovforslaget. De er jo en naturlig Følge af forskellige Love — jeg tænker paa Beskatningen af Hædersgaver og Legatbeløb m. v. Jeg skal ikke gaa i Detailler om selve Lovforslaget, der nu er gennemgaaet saa udførligt baade af den højtærede Finansminister og af Socialdemokratiets ærede Ordfører (Thomsen). Vi er tilfredse med den nye § 15. Jeg forstaaer det saadan, at nu fastlægger man den fornøftige Praksis, der har været fulgt gennem Aarene af Ligningsmyndighederne i saadanne Tilfælde, idet Nedsættelse jo ogsaa har fundet Sted under almindelige Forhold ved Brandskader o. lign. Nu bliver det fastlagt fremover, at saadan skal man forholde sig.

Jeg beklager for saa vidt, at vi ikke har Tid til at beskæftige os med mulige Ændringer i Lovforslaget, men det kan man jo sige sig selv, at Situationen ikke tillader. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bækgaard i, at det set fra et Lægmandssynspunkt er en ganske vidunderlig Formulering, Stk. 2 i den ændrede § 12 angaaende Beskatning af Lotterigevinster har faaet. Vi maa haabe, at Skattemyndighederne kan forstaa, hvad Meningen er.

Jeg har en Bemærkning at gøre til den højtærede Finansminister. Jeg har set i Referatet af Forhandlingerne i det andet høje Ting og ogsaa i Udvalgsbetænkningen, at mit Partis Medlemmer i Folketinget har henledt Opmærksomheden paa Bestemmelserne om Salg af Anlægspapirer. Da vi i sin Tid indførte denne Ændring i Ligningsreglerne — det var i Loven af 1939 —, kom Bestemmelserne om Skat af Avance paa Anlægspapirer med ud fra den Betragtning, at man skulde hindre Spekulation. Den daværende Finansminister, nuværende Folketingsmand Buhl, begrundede det med, at man skulde søge paa alle Omraader at hindre den Spekulation, som let kunde udvikle sig paa Grund af Krigsforholdenes Indtræden. Det var som sagt i 1939, og man var fra alle Sider enig om, at man maatte gøre, hvad man kunde for at hindre en saadan Spekulation. Nu synes jeg, man maatte være naaet til Erkendelse af, at der ingen er, som har Lyst til at spekulere ekstraordinært f. Eks. i Aktier eller Obligationer

i Øjeblikket, og derfor beklager jeg, at man ikke har villet lade disse Bestemmelser udgaa. Det drejer sig ikke om mange Mennesker, men det har jo været Demokratiets Særkende, at den enkelte kunde føle sig tryk over for de mange, naar det drejede sig om rene Retfærdighedshandlinger, og det er dog en ganske normal Foreteelse, at enkelte Mennesker af mange Grunde kan blive nødt til at sælge Værdipapirer for at klare deres økonomiske Forhold. Jeg forstod jo — jeg skal ikke anmode den højtærede Finansminister om at gentage, hvad Ministeren sagde i det andet høje Ting — at den højtærede Finansminister i og for sig ikke var særlig begejstret for denne Bestemmelse, men at det ikke tilkom ham, at tage den ud; men som jeg sagde før, da der ikke er nogen teknisk Mulighed for Ændringer, saa skal jeg afstaa fra at stille Krav om Udvalgsbehandling eller fremsætte noget Ændringsforslag.

Jeg vil alligevel gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Thomsen nylig udtalte angaaende Ligningen nu i Februar Maaned. Det vil for mange Mennesker være meget svært at vide, hvad de skal starte med, naar de skal selvangive. Nogle har faaet afviklet, nogle ligger lige midt i Afviklingen, andre har faaet det ordnet saadan, at de kan trække noget fra i Aar og noget til næste Aar. Nogle kender ikke deres Formue, og andre kender af den Grund, som jeg nævnte før, slet ikke deres Indkomst. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister, at man, hvis det overhovedet er muligt, fremkommer med en Vejledning. Jeg indrømmer, at saadan noget er uhyre svært, men det vilde være af Betydning ikke mindst for Sogneraadene. Jeg har selv den noget tvivlsomme Ære, kan jeg vel sige, at være Sogneraadformand — tvivlsom i denne Tid, for ellers er det noget, jeg sætter megen Pris paa —, og jeg gruer ved Tanken om, hvad vi vil blive stillet over for af Krav og Anmodninger om Vejledning. Jeg tør næsten ikke være hjemme de sidste 14 Dage af Januar Maaned. Nu har vi heldigvis meget faa Tilfælde af denne Art i min egen Kommune, men desværre er der ogsaa nogle i andre Kommuner, som kan finde paa at spørge en Rigsdagsmand, hvordan de skal bære sig ad for dog nu engang at komme paa ret Køl. Jeg vil meget bede, at man tager det ærede Medlem Hr. Thomsens Ønske op til meget, meget alvorlig Overvejelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.